

1
Coural jsem se špinavými uličkami Dillí a vymýšlel, co z Indie přivezu své sedmileté dceři Julii. Nic mě nenapadlo, že dvou týdnů v pustém údolí Zanskar, z cestování po Kašmíru i z pekelného horka v ulicích Dillí jsem byl hrozně unavený. Jediné, co mě donutilo zvednout oči ze špinavé země, byly neuvěřitelně barevné a zdobené šaty místních žen. A pak to přišlo. Přivezu jí šaty!

TEXT A FOTO: TOMÁŠ HÁJEK

Vzpomněl jsem si, jak se dcerce strašně líbila postava malé Romy, indické princezny v kresleném seriálu o Willym Fogovi na cestě kolem světa. Už jsem viděl, jak jí budou svítit oči, až šaty uvidí. No jo, jenže jaké? Koupím sári, ale nebyl jsem si jistý, jestli vím, jak vlastně vypadá.

K ŠATŮM PRINCEZNY PATŘÍ BOTY

Kousek od hotelu Bombay Orient přímo v centru Dillí jsem narazil na desítky stánků s látkami. Prodáváči na mne pokřikovali ze všech stran, běloch tu přece jen znamená jistý zdroj peněz. Tak jsem začal vysvětlovat, co bych vlastně chtěl. Jenže čím více jsem se od prodáváčů dozvídal, tím méně jsem věděl. Jeden tvr-

Fak jsem
V DILLÍ
kupoval šaty

3
1. Dcera Julie v šatech z Indie 2. Šaty, které by evropské dívky považovaly za kostým z pohádky, nosí ty indické běžně 3. Ženy v obchodě potkáte pouze v roli zákaznic 4. Přestože je toto sári ženský model, musíte se spokojit s tím, že jej předvádí muž 5. V Dillí žehlí muži 6. Na barvy si Indky dost potrpí

CO JE SÁRÍ?

Nejstarší stále nošený oděv na světě. Jedná se o pruh látky dlouhý 5–6 metrů, kterým si ženy ovíjejí tělo. Barevná látka bývá vždy zdobená na jednom konci více, je to ta část, kterou si ženy přehazují přes rameno nebo ji používají jako závoj přes hlavu. Pod sári ženy oblékají ještě kalhoty a top. Kromě Indie se sári nosí i na Šrí Lance nebo v Bangladéši. Vidět jej můžete i v každé zemi, kde je početnější hindská komunita.

Sári není jediným typickým oděvem v indických ulicích. Velmi často se setkáte také s pandžábí, které nosí muslimky a ženy tzv. síkhů. Tyhle šaty jsou složeny z velmi širokých kalhot, dlouhé haleny a šály.

jsem trhem dál a přemýšlel, co jiného tedy přivezu. Sešel jsem z hlavní třídy do temných uliček a začal se rozhlížet. Pořád mi bylo cosi divné, jen jsem nemohl přijít na to co. Nakoukl jsem do dílny, kde sedm mužů sedělo s barevnými látkami na klíně, ručně přišívali malé korálky, zrcátka a vyšivali ozdobné vzory. V jiné dílně u šicího stroje seděli další dva muži a zapošívali okraje sári. Až když jsem doputoval na maličké náměstí, kde postarší pán předpotopní žehličkou pigloval kalhoty, došlo mi, co tady neseď. Samí chlapi. I v těch nejméně očekávaných situacích, jako je šití či žehlení, byli samí chlapi. Dokonce i to sári mi na sobě předváděl chlap. Ženské jsem vlastně viděl v obchodě, jen když samy nakupovaly. A oblečení jim nabízeli zase chlapi. Mužská emancipace je tu zjevně před tou evropskou hodně napřed. Pán s žehličkou mi nakonec poradil, abych nakoukl do obchůdku, o kterém jsem chtěl věřit, že už bude poslední.

Majitel začal z regálů okamžitě tahat ty nejprinceznovatější šaty, jaké jsem kdy viděl. Až na to, že indické dívky takové nosí normálně. Asi po hodině nerozhodného vybírání z mnoha modelů jsem třímal pod paží balíček s šaty jako pro indickou princeznu. Dcera bude mít radost. ● ona@mfdnes.cz

dil, že dětské sári existuje, jiný zase, že ne. Prošel jsem desítky pouličních obchůdků a byl čím dál víc ztracený. Až jsem narazil na krámk s botami. Pestře vyšívaných střeviců byly plné regály a mě napadlo, že začít nákup šatů botami není až tak špatný plán. Zaplatil jsem za ně asi 150 rupií, což prodáváče tak rozparádilo, že se dal se mnou do řeči. Vysvětlil mi, že tady sári nepořídím, prodávají se na zvláštním trhu.

RIKŠA V DILLÍ, OSTRŮVEK SOUKROMÍ

V domnění, že dopravní prostředek mě k cíli dopraví rychleji, jsem mávl na prvního cyklorikšu, který jel kolem. Pan Rikša nadšeně kývl a se širokým úsměvem požadoval 250 rupií. Pochopil jsem, že ve mně zmerčil kšef. Jenže narazil na tvrdého

soupeře, nakonec jsme se dohodli na padesátce. Obchod byl uzavřen. Když jsme se po dvaceti minutách v obří zácpě posunuli o pár desítek metrů, pochopil jsem, že tenhle způsob dopravy má v přeplněném Dillí jen jednu výhodu. Na polstrované sedačce máte trochu soukromí, váš pohyb to ale rozhodně nezrychlí. Zaplatil jsem a seskočil mezi stovky lidí motajících se mezi rikšami, motorkami a auty, protože na chodníky se už nevešly. Za 15 minut jsem byl na místě a začal šmejdít.

SÁRÍ VÁM PŘEDVEDE PRODAVAČ

Obchodů tady byly desítky a já je prolezl snad všechny. Až skoro na konci jsem se ale dozvěděl, že sári se vyrábí jen v jedné velikosti. A ta je pro děti příliš velká. Bloumal